

இனிமையான குழந்தைகளே ! இது தோல்வி மற்றும் வெற்றி, துக்கம் மற்றும் சுகத்தின் விளையாட்டு ஆகும். தந்தை துக்கத்திலிருந்து (லிபரேட்) விடுவிக்கிறார். எனவே தந்தை லிபரேட்டர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

கேள்வி: ராஜ்ய பதவி அடைபவர்களுடைய அடையாளம் என்னவாக இருக்கும்?

பதில்: அவர்களுடைய நடையுடை பாவனையே தனிப்பட்டதாக இருக்கும். அவர்கள் சொல்வதும் செய்வதும் எல்லாமே ஒன்று போல் இருக்கும். தூய்மையின் ஆதாரத்தில் தான் ராஜ்ய பதவி கிடைக்கிறது. எனவே தூய்மையின் அடையாளமாக ஒளி கிரீடம் காண்பிக்கிறார்கள். அது தேவதைகளுக்கு மட்டுமே கிடைக்க முடியும். அவர்களுடைய ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையாக இருக்கும்.

ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி என்பதன் பொருளோ மிகவும் எளிமையானது. நான் ஆத்மா ஆவேன். எனது சுயதர்மம் சாந்தி ஆகும். மற்ற அனைவரது நினைவையும் விடுத்து, என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் பதீத நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆகி விடுவீர்கள் என்பதை எல்லையில்லாத தந்தை கற்பித்துள்ளார். ஆத்மா பதீதமாக (தூய்மையற்றதாக) ஆன காரணத்தால் சரீரம் கூட பதிதமாக ஆகி உள்ளது. இப்பொழுது மீண்டும் ஆத்மா பாவனமாக ஆக வேண்டும். பதீத பாவன தந்தையை நினைவு செய்வதால் தான் பாவனமாக ஆவீர்கள். அவர் அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார். காட்ஃபாதர் பரமபிதா பரமாத்மா அதாவது சுப்பீம் ஸோல். பக்தி மார்க்கத்தில் நாம் ஆத்மா ஆவோம், நமது தந்தை (ஃபாதர்) அவர் நிராகாரமானவர் ஆவார் என்பது தெரியாமல் இருந்தது. ஃபாதர் (தந்தை) தான் வந்து ஆத்மா என்றால் என்ன என்பதைப் புரிய வைக்கிறார். ஆத்மா மற்றும் சரீரம் உள்ளது என்பதையோ எல்லோரும் கூறுகிறார்கள் தான். மேலும் அது சிறிய நட்சத்திரம் போல உள்ளது என்பதையும் புரிந்துள்ளார்கள். ஆனால் ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பார்ட் பொருந்தி உள்ளது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. நாமாகிய ஆத்மாக்கள் வீட்டிலிருந்து இங்கு இந்த நாடகமேடை அல்லது நாடக சாலையில் பாகத்தை ஏற்று நடக்க வந்துள்ளோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அது நம்முடைய உண்மையான வீடு ஆகும். அது ஆன்மீகத் தந்தையின் வீடு ஆகும். அங்கு ஆத்மாக்களாகிய நாம் கூட இருக்கிறோம். இது பிறகு ஆன்மீக மற்றும் உலகியல் வீடு ஆகும். உண்மையில் அது ஆன்மீக வீடு சாந்தி தாமம் ஆகும். பின் ஆத்மாக்கள் இங்கு வர வேண்டி உள்ளது. எனவே பாகத்தை ஏற்று நடப்பதற்காக பின்னர் இது சரீரம் மற்றும் ஆத்மாவின் வீடாகியது. முக்கியமானது ஆத்மாவே ஆகும். ஆத்மா தான் சரீரத்துடன் பாகம் ஏற்று நடக்கிறது. உலகத்தில் இந்த விஷயங்களை அறியாமல் உள்ளார்கள். புரிய வைப்பவரும் யாரும் கிடையாது. பதீத பாவனர் என்று ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மாவிற்குத் தான் கூறப்படுகிறது. ஆத்மா பிந்து (புள்ளி) ஆக உள்ளது என்பதை இப்பொழுது தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். இந்த விஷயங்களை மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களும் தங்களை ஆத்மா என்று உணர்ந்து பதீத பாவன தந்தையை நினைவு செய்ய முடியும். அவர் பரம ஆத்மா ஆவார். இப்பொழுது அவர் பாவனமாக (தூய்மையாக) ஆக்குவதற்காக என்ன செய்வார்? அவசியம் நினைவினுடைய யுக்தி தான் கூறுவார். எல்லோருமே பகவான் காட்ஃபாதர்-ஐ நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஏன் நினைவு செய்கிறார்கள்? நினைவு செய்வதால் என்ன ஆகும். ஒன்றுமே தெரியாது. அவர் லிபரேட்டர் (விடுவிப்பவர்) ஆவார் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எப்பொழுது மற்றும் எப்படி லிபரேட் செய்கிறார் (விடுவிக்கிறார்) என்பதை அறியாமல் உள்ளார்கள். தந்தையைத் தான் துக்க ஹர்த்தா சுக கர்த்தா (துக்கத்தை நீக்கி சுகம் அளிப்பவர்) என்று கூறுகிறார்கள் அல்லவா? எனவே அவசியம் வந்து துக்கத்திலிருந்து லிபரேட் செய்து (விடுவித்து) பின்னர் சுகமடையச் செல்வார். இந்த விளையாட்டே சுகம் மற்றும் துக்கம், தோல்வி மற்றும் வெற்றியினுடையது ஆகும். தோல்வியினால் அரசாட்சியை இழந்து விடுகிறார்கள். நாம் சக்கரவர்த்தியாக இருந்தோம். பிறகு எப்படி இராஜ்யத்தை இழந்தோம் என்பது கூட பாரதவாசிகளுக்குத் தெரியாது. இதுவோ 5 ஆயிரம் வருடங்களின் விஷயம் ஆகும். சத்யுகத்தில் இந்த லட்சுமி நாராயணரின் ராஜ்யம் இருந்தது. பிறகு அந்த ராஜ்யம் எங்கே போயிற்று, என்ன ஆகியது என்பதையும் நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துள்ளீர்கள். ஆத்மா சதோபிரதான நிலையிலிருந்து சதோ ரஜோ தமோவில் வர வேண்டி உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் கோல்டன், சில்வர், காப்டர், அயர்ன் என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன. பிறகு சங்கமம் வருகிறது. அப்பொழுது அயர்ன் ஏஜ் (இரும்பு யுக) பழைய உலகம் மாறி புதியதாகிறது. இது கல்யாணகாரி சங்கமயுகம் ஆகும். ஏனெனில் படியில் இறங்கியபடியே வந்துள்ளார்கள் அல்லவா? கலை குறைந்து கொண்டே போகிறது. சுகத்திலிருந்து துக்கத்தில் வரவே வேண்டி உள்ளது. இந்த விஷயங்களை புத்தியில் தாரணை செய்ய வேண்டும். யாராவது ஒருவர் புதியவர் வருகிறார் என்றால் அவர் ஒரு குழந்தையைப் போலத் தான் இருப்பார். சிறிய குழந்தைகளுக்கு படங்களை வைத்து கற்பிக்கப்படுகிறது இல்லையா? புத்தியோ இருக்கிறது அல்லவா? சிறிய குழந்தைகளின்

உறுப்புக்கள் சிறியவையாக உள்ளன. எனவே பேச முடிவதில்லை. பிறகு மெல்ல மெல்ல உறுப்புக்கள் பெரியதாக ஆகும் பொழுது அறிவும் வளர்ந்து கொண்டு போகிறது. கல்வியினால் அறிவு இன்னுமே நன்றாக ஆகி விடுகிறது. இது உலகத்தின் சரித்திரம் பூகோளம் பற்றி கூட தெரிய வேண்டுமில்லையா? பள்ளிக் கூடத்தில் கூட சரித்திரம் பூகோளம் கற்க்கிறார்கள். அதன் மூலம் கடந்த காலத்தில் என்னவெல்லாம் ஆகி உள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. எப்படி ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்? பின்னர் எப்படி போர்கள் மூண்டன? அது எல்லைக்குட்பட்ட சரித்திரம், பூகோளம் எல்லைக்குட்பட்ட ஆசிரியர் கற்பிக்கிறார். இந்த தந்தையோ எல்லையில்லாத ஆசிரியர் ஆவார். அவர் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தை பிரம்மாவின் உடலில் வந்து முழு நாலேஜ் (ஞானம்) தருகிறார். சிவபாபாவோ நிராகாரமானவர்! அவர் ஞானம் எப்படி அளிக்க முடியும்? இராஜயோகம் எப்படி கற்பிப்பார்? தனக்கென்று உடலோ கிடையாது. தந்தை நேரிடையாக வந்து ஸ்ரீமத் தருகிறார். இதில் பிரேரணை (தூண்டுதல்) என்ற விஷயமோ கிடையாது. பிரேரணையினால் எதுவுமே ஆவதில்லை. இப்பொழுது தந்தையிடம் யாராவது பேசுகிறார்கள் என்றால் தொலைபேசி மூலமாக அல்லது கடிதத்தில் சமாச்சாரம் வருகிறது அல்லவா? தந்தை அவசியம் வருகிறார். அதனால் தான் அவரது ஜெயந்தி கூட கொண்டாடுகிறார்கள். ஆத்மா அவசியம் சரீரத்தில் தான் வருமில்லையா? சிவஜெயந்தி கூட பாரதத்தில் தான் கொண்டாடுகிறார்கள். வேறு கண்டங்களில் கொண்டாடுவதில்லை. சிவனுக்கு பூஜை செய்கிறார்கள். ஆனால் சிவஜெயந்தியின் பொருளை யாரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. சிவபாபா அல்லது தேவதைகள் ஆகியோர் யாரெல்லாம் வாழ்ந்து சென்றுள்ளார்களோ அவர்களுக்கு பின்னால் பூஜை நடக்கிறது. நான் கல்ப கல்பமாக கல்பத்தின் சங்கமத்தில் வருகிறேன் என்று சுயம் தந்தை கூறுகிறார் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நான் உங்களுக்கு சிருஷ்டியின் (படைப்பின்) முதல் இடை கடை பற்றிய முழு ஞானத்தைக் கூறுகிறேன். நான் தான் (நாலேஜ்ஃபுல்) ஞானம் நிறைந்தவன் ஆவேன். உயிருள்ள விதை ஆன காரணத்தால் முழு சிருஷ்டி என்ற விருட்சம் அல்லது நாடகத்தின் முதல் இடை கடை பற்றிய ஞானம் உள்ளது. உங்களுடைய ஆத்மாவிற்குள்ளும் நாலேஜ் (ஞானம்) உள்ளது அல்லவா? அந்த ஞானத்தை இந்த சரீரத்தின் மூலமாகக் கூறுகிறார். எப்படி உங்களுடைய ஆத்மா கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக கேட்கிறதோ அதே போல தந்தை கூட கர்ம இந்திரியங்கள் மூலமாக உங்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். அந்த தந்தை தான் சத்தியமானவர். சைதன்யமானவர் (உயிரூட்டமானவர்) என்று மகிமை பாடப்படுகிறது அல்லவா? ஆத்மாவில் தான் சம்ஸ்காரம் உள்ளது என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். ஆத்மா தான் உறுப்புக்கள் மூலமாகப் பேசுகிறது, கேட்கிறது. ஆனால் மனிதர்களுக்கு இது தெரியாத காரணத்தினால் தேக அபிமானத்தில் வந்து பேசுகிறார்கள். இப்பொழுது தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். பக்தி மார்க்கத்திலோ ஹே பரமாத்மா, ஹே பிரபு ! என்று கூறும் ஒரு வழக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. எதுவும் அறியாமல் உள்ளார்கள். சிவலிங்கத்தின் பெரிய சித்திரத்தை பார்த்தார்கள் என்றால் அவ்வளவு தான். அதையே நினைவு செய்ய முற்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர் இவ்வளவு பெரியவராக ஒன்றும் இல்லை. இந்த படங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத் தினுடையவை ஆகும். சிவனுடைய உண்மையான ரூபம் கூட பிந்து (புள்ளி) ஆகும் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் நிரூபித்துக் கூறுகிறீர்கள்.

நாம் இந்த தோற்றங்கள் (ஃபீச்சர்ஸ்) உடைய தேவதைகள் ஆவோம் என்ற அறிமுகம் கூட இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. (ஃபீச்சர்ஸ்) தோற்றங்களோ வெவ்வேறாக உள்ளன அல்லவா? மற்றபடி பதவியைப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. ராஜ்ய பதவி அடையக் கூடியவர்களுடைய நடையுடை பாவனையே தனிப்பட்டதாக இருக்கும். அவர்கள் சொல்வது செய்வது எல்லாமே ஒன்றாக இருக்கும். நாம் வருங்காலத்தில் இது போல ஆவோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். அவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்படும் ஒளியின் கிரீடம் தூய்மையின் ஒளி (ப்யூரிட்டியின் லைட்) ஆகும். அது தேவதைகளுக்கு மட்டுமே கிடைக்க முடியும். அவர்களுடைய ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையாக இருக்கும். கிறித்துவிற்குக் கூட ப்யூரிட்டியின் லைட் தூய்மையின் ஒளி காண்பிக்கலாம். தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க வருகிறார்கள் என்றால் அவசியம் தூய்மையாக இருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தூய்மை அவர்களது நேரம் வரையும் தான் இருக்கும். பிறகு (அபவித்திரமாக) தூய்மையில்லாதவராக ஆகவே வேண்டி உள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதரும் பவித்திரமாக மற்றும் அபவித்திரமாக ஆகவே வேண்டி உள்ளது. சிவபாபா பாரதத்தில் தான் வருகிறார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். ஆனால் அவர் வந்து எத்தனை வருடங்கள் ஆகி விட்டன என்பது யாருக்குமே தெரியாது. பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது. எனவே அவசியம் அதற்கு முன்பு சங்கமத்தில் தந்தை இராஜயோகம் கற்பித்திருக்கக் கூடும். மேலும் கர்மம் அகர்மம் மற்றும் விகர்மங்களின் இயக்கத்தைப் பற்றி கூறியிருக்கக் கூடும். தெய்வீக இராஜ்யம் மற்றும் அசுர இராஜ்யம் என்று எதற்குக் கூறப்படுகிறது என்பதை தந்தை தான் வந்து புரிய வைக்கிறார். பிராமண வர்ணம் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது ஆகும். எனவே பிரஜாபிதா பிரம்மாவோ அவசியம் வேண்டும் அல்லவா? அவருக்கு ஏராளமான குழந்தைகள் இருப்பார்கள். பிரஜாபிதாவிற்கு ஏராளமான குழந்தைகள், இப்படியே பிறந்தவர்களாவோ இருக்க மாட்டார்கள்.

நீங்கள் தத்து எடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் ஆவீர்கள். இல்லையென்றால் இத்தனை குமாரர்கள் குமாரிகள் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? குருமார்கள் கூட தத்து எடுக்கிறார்கள் அல்லவா? நான் குறிப்பிட்ட இன்னாருடைய சிஷ்யன் ஆவேன் என்பார்கள். தந்தை குழந்தைகளைத் தத்து எடுக்கிறார் - நீங்கள் எனது குழந்தைகள் ஆவீர்கள்.. அவர் பாபா (தந்தை) இவர் பாட்டனார் என்று நீங்களும் புரிந்துள்ளீர்கள். ஆஸ்தி பாட்டனாரினுடையது ஆகும். இந்த பிரம்மாவைக் கூட தத்து எடுத்துள்ளார். உங்களையும் வாய் மூலமாக தத்து எடுத்துள்ளார். இவருக்குள் பிரவேசம் செய்து இவரைத் தத்து எடுத்துள்ளார். இது மிகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் ஆகும். இவற்றை தாரணை செய்ய வேண்டும். படங்கள் மீது புரிய வைப்பதற்கான பயிற்சியும் செய்ய வேண்டும். அதுவும் அதிர்ஷ்டத்தை பொருத்தது. வருங்காலத்தில் உயர்ந்த பதவியின் அதிர்ஷ்டம் இல்லையென்றால் முயற்சி செய்வதில்லை.

சமையலறையில் வேலை செய்கிறீர்கள் என்றாலும் கூட இந்த மெடல் (பேட்ஜ்) அணிந்திருக்க வேண்டும் என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். இவர் பாபா ஆவார் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் புரிய வைத்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். பாபா என்று கூறுவதால் புத்தியோகம் இணைந்து விடும். யார் சுயம் நினைவில் இருப்பார்களோ அவர்கள் மற்றவர்களுக்குக் கூட தந்தையின் நினைவுட்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள். தந்தையோ (தத்தீர்) முயற்சி செய்விக்கிறார். ஆனால் தத்தீர் - அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லையென்றால் கவனமே கொடுப்பதில்லை. தாரணையோ ஆக வேண்டும் அல்லவா? அல்ஃப் (தந்தை) மற்றும் பே(அரசாட்சி) நினைவு செய்ய வேண்டும். நமது பாபா வந்து சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். இராவணன் நரகத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறான்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சிவபாபாவின் நினைவுட்டிக் கொண்டே இருங்கள் - இது எல்லாவற்றையும் விட பெரிய சேவை ஆகும். இதன் மூலம் பதீத (தூய்மையற்ற) நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆகி விடுவீர்கள். நினைவைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. பதீத பாவனரான சிவபாபா மூலவதனத்தில் இருக்கிறார். அது நிராகாரி சிவபுரி ஆகியது. அங்கு ஆத்மாக்கள் இருப்பார்கள். சிவபாபா ஒருவர் ஆவார். மற்றவர்கள் சாலிகிராமங்கள் ஆவார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் குழந்தைகள் ஆவோம். அந்த பரமாத்மா தந்தை ஆவார். ஆத்மா ஒன்றும் சிறியது பெரியதாக ஆவது இல்லை. அப்படி இன்றி பரமாத்மா ஒன்றும் பெரியதாக இருப்பார் என்பதல்ல. இல்லை. சரீரம் மட்டுமே சிறியதிலிருந்து பெரியதாக ஆகிறது. தந்தை வந்து விட்டுள்ளார் என்பதை அனைவருக்கும் கூறுங்கள். ஓ காட் ஃபாதர் என்று அவரை துக்கத்தில் நினைவு செய்கிறார்கள். சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி தந்தை தான் வந்து அளிக்கிறார். ஹே ! பகவான் ! ஹே ராம்! என்று அவரைத் தான் அழைக்கிறார்கள். இறக்கும் தருவாயில் கூட அவரை நினைவு செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் கூட பகவானை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறீர்கள். இந்த கடைசி பிறவியில் இல்லறத்தில் இருந்தபடியே தாமரை மலர் போல தூய்மையாக ஆனீர்கள் என்றால் தூய்மையான உலகத்திற்கு அதிபதி ஆவீர்கள். அமரலோகம் என்பது தூய்மையான உலகம் ஆகும். இது மரண உலகம் அபவித்திர உலகம் ஆகும். யார் பிராமண குல பூஷணர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் நாம் தேவதையாக இருந்தோம் பின் கூடித்திரியராக ஆனோம் என்பதை அறிந்துள்ளார்கள். இப்பொழுது பிராமணர்களாக ஆகியுள்ளோம். பின் நாமே தேவதை ஆகி விடுவோம். உங்களுடைய (ஏம் ஆப்ஜெக்ட்) லட்சியம் நோக்கமே நரனிலிருந்து நாராயணர் ஆவதாகும். அந்த படிப்பில் எத்தனை வகுப்புக்கள் படிக்க வேண்டி இருக்கும். இங்கோ ஒரே ஒரு விஷயம் ஆகும். யோகத்தில் தான் நேரம் பிடிக்கிறது. படிப்பிலோ 3 நாட்களில் புத்திசாலி ஆகி விடுகிறார்கள். ஆனால் (பதீதமான) தூய்மையற்ற நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆவதில்தான் உழைப்பு (முயற்சி) தேவை. நினைவினால் தான் பாவங்கள் நீங்க வேண்டி உள்ளது. எனவே எவ்வளவு பல்வேறு விதங்களில் புரிய வைத்து கொண்டே இருக்கிறார். மனிதர்களோ ஞானம் ஒன்றே தான். இதில் புதியது என்ன இருக்கிறது என்பார்கள். இது புதிய விஷயம் ஆகும் என்பதே அவர்களுக்குத் தெரியாது. தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். இதில் தான் மாயை தடை ஏற்படுத்துகிறது. புயல் வந்ததோ இல்லையோ விழுந்து விடுகிறார்கள். காமமோ மகா எதிரி ஆகும். ஒரேயடியாக எலும்புகள் நொறுங்கி விடுகின்றன. பிறகு சுதாரித்து கொண்டு மீண்டும் நிற்க வேண்டும் என்றால் 2-3 வருடங்கள் வேண்டும். அப்பொழுது கூட அந்த அளவு எழுந்திருக்க முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். மிகப் பெரிய தண்டனை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒரேயடியாக சுக்கு நூறாக ஆகி விடுகிறார்கள். பிறகு உயர்ந்த பதவியை அடைய முடியாது. இதில் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைப்பவர்கள் விழுந்து விடுகிறார்கள் என்றால் சர்வநாசம் ஆகி விடுகிறது. ராகுவின் தசை அமர்ந்து விடுகிறது. மேலிருந்து பலமாக மனிதர்கள் விழுந்து விடுகிறார்கள் என்றால் பின் உயிர் பிழைக்கக் கூடிய நம்பிக்கை இருப்பதில்லை. ஒன்று நொண்டி அல்லது முடவனாக ஆகி விடுகிறார்கள் அல்லது முடிந்து போய் விடுகிறார்கள். எனவே விகாரத்தில் விழுந்து விடுபவர்களுக்கும் இந்த நிலைமை ஆகி விடுகிறது. தந்தை கூறுகிறார், இது என்ன? நான் பாவனமாக ஆக்க வந்துள்ளேன், பின் நீங்கள் என்ன இந்த தொழில் செய்கிறீர்கள்? மிகவும் பலத்த அடி வாங்குகிறார்கள். ஞானம் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்த பதவி கிடைக்க முடியாது. நான்

மிகப் பெரிய கட்டளையை மீறும் செயல் செய்து விட்டேன் என்பது உள்ளுக்குள் உறுத்தி கொண்டே இருக்கும். இது மிகவும் பெரியதிலும் பெரிய கட்டளையை மீறும் செயல் ஆகும். காம விகாரத்தில் விழுவதால் பெரிய தண்டனை கிடைத்து விடுகிறது. வீட்டில் ஒரு வேளை பையன் அசத்தமான காரியம் செய்கிறான் என்றால் முழு ஆயுள் கூட அதனுடைய தாக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இறக்கும் நேரத்திலும் பாவம் நினைவிற்கு வந்து கொண்டே இருக்கும். குழந்தைகள் தேக அபிமானத்தில் வந்து எந்த ஒரு தவறான காரியமும் செய்யக் கூடாது. மிகவும் அசத்தமான காரியம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். கூறாமலிருப்பதால் இன்னுமே நூறு மடங்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. விகர்மங்கள் (பாவம்) அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது.

நீங்கள் ஈசுவரிய குழந்தைகள் ஆவீர்கள்.வாயிலிருந்து எப்பொழுதும் ரத்தினங்கள் தான் வெளிப்பட வேண்டும். ஒரு பொழுதும் தீய வார்த்தைகள் வெளிப்படக் கூடாது. உங்கள் வாயிலிருந்து ஒரு பொழுதும் கசப்பான வார்த்தைகள் வெளிப்படக் கூடாது. உங்களது நடத்தை மிகவும் ராயலாக (கம்பீரமானதாக) இருக்க வேண்டும் என்று பாபா கூறுகிறார். நீங்கள் ஈசுவரிய குழந்தைகள் ஆவீர்கள்.சிவ வம்சத்தினர் பிரம்மா குமார் குமாரிகள் ஆவீர்கள்.சிவ வம்சத்தினரோ அனைத்து ஆத்மாக்களும் ஆவார்கள்.பிறகு பி.கே.க்களின் பெயர்கள் தனித் தனியாக இருக்கும். ஆத்மாவை ஆத்மா என்றே கூறுவார்கள். சரீரத்தின் பெயர் மாறுகிறது. தந்தைக்கு நாடகப்படி சிவன் என்ற பெயர் உள்ளது. சரீரத்தின் ஆதாரம் எடுக்கிறார் என்றாலும் கூட பிறகும் ஆத்மா தான் இருந்து விடுகிறது. அவருக்கு பெயர் இடப்படும் வகையில் இந்த உடல் அவருடையதா என்ன? நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்துக் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. நாம் ஈசுவரிய குழந்தைகள் ஆவோம் என்பது சதா நினைவிலிருக்கட்டும். நமது வாயிலிருந்து ஒரு பொழுதும் எந்த ஒரு கடுமையான வார்த்தைகளும் வெளிப்படக் கூடாது. எப்பொழுதும் ஞான ரத்தினங்கள் தான் வெளிப்பட்டு கொண்டே இருக்க வேண்டும். நடத்தை மிகவும் ராயலானதாக இருக்க வேண்டும்.
2. தேக அபிமானத்தில் வந்து எந்த ஒரு கட்டளையையும் மீறும் செயலை செய்யக் கூடாது. இந்த கடைசி பிறவியில் தாமரை மலரைப் போல தூய்மையாக ஆகி தூய்மையான உலகிற்கு அதிபதி ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: நான் மற்றும் எனது என்ற தன்மையை நீக்கி சமானமான நிலை மற்றும் சம்பூர்ண நிலையை அனுபவம் செய்யும் உண்மையான தியாகி ஆவீர்களாக.

ஒவ்வொரு நொடியும் ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் பாபா பாபா நினைவில் இருக்கட்டும். நான் என்ற தன்மை நீங்கி விட வேண்டும். நான் என்பது இல்லை என்றால் என்னுடையது என்பதும் இல்லை.என்னுடைய சுபாவம் என்னுடைய சம்ஸ்காரம் என்னுடைய நேச்சர் (இயல்பு) என்னுடைய வேலை அல்லது (ட்யூட்டி) கடமை என்னுடைய பெயர் என்னுடைய பெருமை.. இந்த நான் மற்றும் எனது என்ற தன்மை முடிந்து போய் விடும் பொழுது இதுவே சமானமான நிலை மற்றும் (சம்பூர்ண) முழுமையான நிலை ஆகும். இந்த நான் மற்றும் எனது என்ற தன்மையின் தியாகமே பெரியதிலும் பெரிய சூட்சுமமான தியாகம் ஆகும். இந்த நான் என்ற தன்மையின் அஷ்வ குதிரையை அஷ்வமேத யக்ஞத்தில் (அர்ப்பணித்தால்) ஸ்வாஹா செய்தீர்கள் என்றால் கடைசி ஆஹுதி போடப்பட்டு விடும்.மேலும் வெற்றியின் முரசொலி முழங்கும்.

சுலோகன்: (ஹாம் ஜீ) ஆம் ஐயா! என்று கூறி சக யோகத்தின் (ஒத்துழைப்பின்) கையை நீட்டுவது என்றால் ஆசிகளின் மாலைகள் அணிந்து கொள்வது ஆகும்.

27.1.2015 : அவ்யக்த நிலையை அனுபவம் செய்வதற்கான விசேஷ ஹோம் ஓர்க்

ஏதாவதொரு விதமான எனது அல்லது மனப்பாரம் (சுமை) இருந்தால், ஆத்மீக ரீதியிலான பயிற்சி செய்யுங்கள். இப்போதே கர்மயோகி அதாவது சரீரத்தின் மூலம் கர்ம சேஷத்திரத்தில் உங்களுடைய பாகத்தை செய்து கொண்டே சூட்சும பரிஸ்தாவாகி, சூட்சும வதனவாசியின் அவ்யக்த அனுபவம் செய்யுங்கள். பின்னர், நிராகாரியாகி, மூலவதனத்தில் (பரந்தாமம்) அனுபவம் செய்யுங்கள். இம்மாதிரியான பயிற்சியின் மூலம் இலகுவாக, ஆகிவிடுவீர்கள். எனது எனும் பாரம் இல்லாமல் போய்விடும்.